

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 19 października 2009 r.

Nr posiedzenia: 236

Posiedzeniu przewodniczył senator Piotr Zientarski – przewodniczący komisji.

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 kwietnia 2005 r. dotyczącego ustawy – Kodeks pracy (*sygnatura akt SK 7/03*).
 2. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 r. dotyczącego ustawy o Policji (*sygnatura akt K 32/04*).
 3. Rozpatrzenie postanowienia sygnalizacyjnego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 stycznia 2006 r. dotyczącego ustawy o Policji (*sygnatura akt S 2/06*).
 4. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 czerwca 2003 r. dotyczącego ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (*sygn. akt SK 12/03*).

- W posiedzeniu uczestniczyli:
- senatorowie członkowie komisji: Stanisław Gogacz, Bohdan Paszkowski, Krzysztof Piesiewicz, Grażyna Sztark, Piotr Zientarski,
 - zaproszeni goście:
 - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów:
 - starszy specjalista w Departamencie Spraw Parlamentarnych Kamila Michalak,
 - przedstawicielka Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu Anna Michalak.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 kwietnia 2005 r. dotyczącego ustawy – Kodeks pracy (*sygnatura akt SK 7/03*) omówiła przedstawicielka Biura Legislacyjnego Anna Michalak. Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności art. 23¹ k.p. w zakresie, w jakim pomija współodpowiedzialność Skarbu Państwa za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy powstałe przed przekształceniem *statio fisci* Skarbu Państwa – zakładu opieki zdrowotnej w samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, z art. 32 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 2 konstytucji. Trybunał Konstytucyjny uznał bowiem, iż w zakresie zobowiązań zaległych, a dotyczących okresu poprzedzającego przekształcenie (przejęcie) zakładu pracy, powinna być zachowana współodpowiedzialność nowego i dotychczasowego pracodawcy. Za zobowiązania swej (byłej) jednostki budżetowej (*statio fisci*) w razie jej likwidacji odpowiada Skarb Państwa.

Ponieważ jednak w toku uzgodnień resortowych znajduje się rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, który stanowi realizację omawianego wyroku TK, Biuro Legislacyjne zasugerowało niepodejmowanie inicjatywy ustawodawczej, uznając, że nie ma takiej

konieczności.

Mając powyższe na uwadze, senator Piotr Zientarski zgłosił wniosek, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Komisja jednogłośnie (4 głosami za) przyjęła przedstawiony wniosek.

Konkluzja Komisja nie będzie wносиć o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 2. Także następny wyrok Trybunału Konstytucyjnego – z dnia 12 grudnia 2005 r., dotyczący ustawy o Policji (sygnatura akt K 32/04) – przedstawiła ekspert ds. legislacji Anna Michalak.

Wyrok kwestionuje kilka przepisów ustawy o Policji w kwestii pozyskiwania, w trybie czynności operacyjnych prowadzonych przez policję, informacji i przechowywania tych informacji (art. 19 ust. 4, art. 19 ust. 18, art. 20 ust. 2). Są to przepisy dotyczące różnych aspektów i sposobów wkraczania władzy wykonawczej w prywatność jednostki, w zakresie jej konstytucyjnie unormowanych wolności komunikowania się i ochrony związanej ze sferą prywatną, przez policję, realizującą swe kompetencje poprzez czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Trybunał podkreślił, iż konstytucja formułuje minimalne, a nie maksymalne gwarancje w zakresie praw i wolności jednostki. Dlatego też wszelkie ograniczenia tych praw dopuszczone w konstytucji muszą być interpretowane ściśle i nie mogą być uznawane za regułę.

Omawiany wyrok został wykonany ustawą z dnia 21 lipca 2006 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (DzU nr 158, poz. 1122) poprzez uchylenie przepisów uznanych przez Trybunał za niekonstytucyjne z dniem 20 września 2006 r.

Wobec powyższego senator Piotr Zientarski zgłosił wniosek, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Komisja jednogłośnie (4 głosami za) przyjęła przedstawiony wniosek.

Konkluzja: Komisja nie będzie wносиć o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 3. Następnie przedstawicielka Biura Legislacyjnego Anna Michalak omówiła postanowienie sygnalizacyjnego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 stycznia 2006 r. dotyczącego ustawy o Policji (sygnatura akt S 2/06). W orzeczeniu tym Trybunał zasygnalizował Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej potrzebę podjęcia inicjatywy ustawodawczej w przedmiocie zagwarantowania w ustawie o Policji konstytucyjnych praw osób poddanych kontroli operacyjnej. Jednocześnie wskazał, iż w demokratycznym państwie prawnym nie jest konieczne przechowywanie informacji na temat obywateli uzyskanych w toku czynności operacyjnych ze względu na potencjalną przydatność tych informacji. Może to być stosowane tylko w związku z konkretnym postępowaniem, prowadzonym na podstawie ustawy dopuszczającej ograniczenie wolności ze względu na bezpieczeństwo państwa i porządek publiczny.

Z uwagi powyższe w obecnym stanie prawnym wykonanie postanowienia Trybunału w ocenie Biura Legislacyjnego mogłoby polegać na wprowadzeniu w ustawie o Policji pozytywnego obowiązku Policji informowania o przeprowadzeniu kontroli operacyjnej w dodawanym w art. 19 ustawy o Policji ust. 16a.

Ponadto w świetle orzeczenia TK z dnia 20 czerwca 2005 r. (sygn. akt k 4/04), w którym stwierdzono niekonstytucyjność przepisu dotyczącego przechowywania przez okres dwóch miesięcy po zakończeniu kontroli operacyjnej materiałów uzyskanych w czasie jej stosowania, „nieprzydatnych” dla celów uzasadniających przeprowadzenie kontroli. Zniszczenie takich materiałów niezwłocznie po zakończeniu kontroli operacyjnej stanowi gwarancję, że nie zostaną one wykorzystane w sposób nieuprawniony. W związku z tym Biuro Legislacyjne proponuje nadać ust. 17 art. 19 ustawy o Policji nowe brzmienie, iż tak, by zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej materiały niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego podlegały niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza organ Policji, który wnioskuje o zarządzenie kontroli operacyjnej.

Wobec powyższego senator Piotr Zientarski zgłosił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie tego wyroku. Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek (5 głosami za). Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator Stanisław Gogacz.

Konkluzja: Komisja wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 4. Jako ostatni – ekspert ds. legislacji Anna Michalak – przedstawiła wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 r. orzeczenie to dotyczyło ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (sygnatura akt K 32/04). Trybunał orzekł w nim o niezgodności art. 5 ust. 2 ww. ustawy w związku z art. 393 § 1 k.p.c. z art. 2 konstytucji w zakresie, w jakim nie przewiduje regulacji przejściowej dotyczącej przyjęcia do rozpoznania kasacji złożonych przed dniem 1 lipca 2000 r. Wprowadzając nowe brzmienie art. 393 k.p.c. nakazującego stosowanie nowych wymagań (co do treści kasacji i możliwości jej nieprzyjęcia w trybie „przedsądu”) także do kasacji złożonych przed 1 lipca 2000 r., według Trybunału naruszono zasadę zaufania do prawa stanowionego przez państwo. Przepisowi temu nadano bowiem sens umożliwiający stworzenie przestrzeni interpretacyjnej dla stosowania normy intertemporalnej (zasada bezpośredniego stosowania ustawy nowej) wobec złożonych wcześniej kasacji. Naruszyło to usprawiedliwione oczekiwania osób, które chciały skorzystać z kasacji, składając ją przed 1 lipca 2000 r. Interesy tych osób i interes pragmatyczny wymiaru sprawiedliwości nie zostały w tym wypadku właściwie wyważone, zgodnie z zasadą proporcjonalności.

W ocenie Biura Legislacyjnego, podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu wykonania omawianego wyroku nie wydaje się zasadne, bowiem zastosowana przez Trybunał forma – wyrok zakresowy – wyeliminował z przepisu prawnego normę zakodowaną w treści zaskarżonego przepisu. Nadto orzeczenie to odnosiło się do ukształtowanych już stanów faktycznych. Mając na względzie okoliczność, że od wejścia w życie tego wyroku upłynęło ponad 7 lat, można przyjąć, że kasacje, o których mowa wyżej, zostały do tej pory rozpoznane przez SN.

Mając powyższe na uwadze senator, Piotr Zientarski zgłosił wniosek, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Komisja jednogłośnie (4 głosami za) przyjęła przedstawiony wniosek.

Komisja jednogłośnie (5 głosami za) przyjęła przedstawiony wniosek.

Konkluzja: Komisja nie będzie wносиć o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingsową.

Sporządzono w Biurze Prac Senackich.